

عنوان مقاله:

بررسی وضعیت توسعه فیزیکی شهر سقز و تعیین جهات بهینه توسعه آتی آن

محل انتشار:

فصلنامه محیط شناسی، دوره 34، شماره 47 (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

غلامعلی مظفری

انور اولی زاده

خلاصه مقاله:

هم اکنون تقریباً بیش از نیمی از مردم جهان در شهرها بسر می برند، پیش بینیها نشان میدهد که با نرخ رشد فعلی، جمعیت کشور در سال ۱۴۰۰ به ۱۳۰ میلیون نفر خواهد رسید که حداقل به ۲ برابر مساحت کنونی برای گسترش شهرها نیاز است. شهر سقز یکی از شهرهای شمالی استان کردستان نیز از این قاعده مستثنی نیست، میزان رشد جمعیت و توسعه فیزیکی این شهر در جهت افقی و نیز گسترش مداوم ساخت و سازهای شهری سبب از بین رفتن مزارع کشاورزی و باغات اطراف شهر شده است. در این مقاله ویژگیهای جمعیتی، روند توسعه فیزیکی شهر و برخی از شاخصهای مسکن مورد بررسی و مطالعه قرار گرفته و نیز مقایسه‌های بین میزان زمین مورد نیاز جمعیت شهری با سرانه استاندارد در شهرسازی و سرانه معمول در تپه‌های اقلیمی انجام می‌پذیرد، در مرحله بعد با دخالت دادن متغیرهای موثر در توسعه فیزیکی شهر، جهات بهینه توسعه آتی شهر تعیین شود، برای انجام این تحقیق از توابع تحلیلی نظیر همپوشانی، اشتراک دو مجموعه، ادغام و برش در سیستم اطلاعات جغرافیائی استفاده به عمل آمده است. نتایج تحقیق نشان میدهد که روند توسعه شهر در گذشته بدون توجه به استانداردهای شهرسازی و ملاحظات زیست محیطی به طور عمده در بخشهای شمالی و غربی شهر انجام پذیرفته است که این بخشها منطبق بر شیبهای زیاد و در حریم گسلهای منطقه است، بخشهایی از شهر نیز در گذشته در حریم شبکه‌های ارتباطی و شبکه آبهای سطحی توسعه یافته است. در این تحقیق، توسعه آتی شهر در اراضی سمت شرقی و جنوبی پیشنهاد شده، این اراضی که در جدول جمع وزنی شاخصها از بیشترین امتیاز برخوردارند دارای مساحتی حدود ۲۰۰۰ هکتار است.

کلمات کلیدی:

توابع تحلیلی، توسعه شهری، توسعه فیزیکی، سیستم اطلاعات جغرافیایی، شهر سقز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1577995>

